

นภิสรา สมบูรณ์การ 2554: พฤติกรรมการเป็นพุทธศาสนิกชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาลังคม)
สาขาวิชาพัฒนาลังคม โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
รองศาสตราจารย์ผจญ คำชูสังข์, สน.ค. 125 หน้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เสริมด้วยการสัมภาษณ์กลุ่ม เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเป็น
พุทธศาสนิกชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
จำนวน 328 คน เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ค่าสถิติที่ใช้
ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t -test, F -test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
กำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของพุทธศาสนิกชนด้านการปฏิบัติตนของนักเรียนอยู่ใน
ระดับมาก การเป็นแบบอย่างการปฏิบัติตนเป็นพุทธศาสนิกชนอยู่ในระดับปานกลาง และการสนับสนุนทาง
สังคมเกี่ยวกับการปฏิบัติตนเป็นพุทธศาสนิกชนอยู่ในระดับปานกลาง 2) เพศ อายุ ระดับชั้น และระดับความรู้
เกี่ยวกับหน้าที่ของพุทธศาสนิกชนด้านการปฏิบัติตนของนักเรียนที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการเป็นพุทธศาสนิกชน
ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากระดับผลการเรียน ระดับการเป็นแบบอย่างการปฏิบัติตนเป็นพุทธศาสนิกชน
และระดับการสนับสนุนทางสังคมเกี่ยวกับการปฏิบัติตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการเป็น
พุทธศาสนิกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) อายุ และระดับชั้นของนักเรียนไม่สัมพันธ์
กับพฤติกรรมการเป็นพุทธศาสนิกชน เมื่อพิจารณาจากระดับผลการเรียน สัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการ
เป็นพุทธศาสนิกชน ($r = .182, p = .001$) ระดับความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของพุทธศาสนิกชนด้านการปฏิบัติตน
สัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเป็นพุทธศาสนิกชน ($r = .176, p = .001$) ระดับการเป็นแบบอย่างการปฏิบัติ
ตนเป็นพุทธศาสนิกชน สัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเป็นพุทธศาสนิกชน ($r = .493, p = .000$) และ
ระดับการสนับสนุนทางสังคมเกี่ยวกับการปฏิบัติตนเป็นพุทธศาสนิกชน สัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเป็น
พุทธศาสนิกชน ($r = .395, p = .000$)